

Karşılıksız Çeke Ceza Varsa, Karşılıksız Vaatlere de Olmalı!

Çek dediğimiz belge aslında bir senet değil, ödeme günü ve zamanı belli olan karşılığı ayrılmış bir bedeldir. Ticaret içinde Türkiye özelinde adeta tek vadeli bir senet gibi kullanılması fiili bir durumdur. Hatır çeki vb. tanımlar ile maddi rehin şeklinde kullanımı da söz konusudur. Ülkemizde pandemi ve hiperenflasyon döneminde piyasa altüst olurken çek alışverişleri de patladı. Özellikle esnaf, tüccar ve sanayiciler arasında tahsil edilemeyen alacak çeklerinden dolayı, ödenemeyen borç çeklerinin yazılması ve icra ile cebren ödenmesi süreçleri başlatıldı.

Piyasanın meşru ve sağlıklı bir zeminde işlemesini sağlamakla görevli Devlet aygıtımız, çek tahsilinde mafyadan beter bir yol izliyor! Borçluya 1500 güne varan adli para cezası kesiyor ve bu rakamı tahsil ettiğinde alacaklıya ödemeyip kendine gelir yazıyor. Zaten borçlu ve darda olan esnaf bu cezayı da ödeyemezse 1 yıldan 3 yıla kadar doğrudan hapis cezasına çevriliyor. Her hangi bir şekilde kamu yararına çalıştırmaya falan da çevrilmiyor! Şu anda binlerce esnafın işleri altüst olduğu için dönen çekleri yüzünden hapiste çürüdüğünü biliyoruz! Düşene destek olma, fırsat verme yerine, böğrüne tekme atmanın resmi uygulaması bu şekildedir!

Vatandaşın karşılıksız çıkan çeklerine bu kadar keskin ve ağır cezalar uygulayan kamunun, aynı duyarlılığı yetkili makamlarda bulunan temsilcilerine de göstermesini İSTİYORUZ!

Türkiye’de Cumhurbaşkanı başta olmak üzere, Bakanların, Valilerin, Belediye Başkanlarının kamuya özellikle seçim öncesinde ilan ettikleri her bir vaat ve sözlerinin hemen arkasından resmi bir makam tarafından vadeleri ile birlikte tescil edilerek kayıt altına alınması, vadesi gelen vaatlerin yapılmadığı takdirde makamına ve tutulmayan vadin boyutuna göre, maddi para cezasından görevden uzaklaştırmaya kadar değişen ölçeklerde cezanın, re’sen açılacak idari mahkeme davalarında, CB ve Bakanlar için Anayasa Mahkemesinde ivedilikle karara bağlanması gereklidir!

İktidar veya muhalif Belediye Başkanlarının yerel seçimlerden önce ne vaatlerde bulunduğunu hepimiz

gördük! Şimdilerde sanki hepsi hafıza kaybı yaşıyor mübareklerin! Emeklilere yapılacak yardımlardan başıboş köpeklerle mücadeleye kadar birçok konuda derin bir sessizlik içindeler! Bu aymazlıkları yanlarına kar kalmamalı ve vatandaşı aldatmalarının cezası için 5 yıl daha seçim sandığını beklemek zorunda kalmamalıyız!

Sayın Cumhurbaşkanımız da maalesef tutulmayan vaatler konusunda rekora gidiyor! Etrafında pervane olan yağdanlıkçı kesimin kör, sağır ve dilsiz kalmasının dışında, haber ve tepki kanallarını da önlediklerini görüyoruz! Bu karatmalar da nihayet seçim dönemlerinde giderek ağırlaşan tepkilere yol açıyor. O yüzden son genel seçimler ramak kala kazanıldı, o yüzden yerel seçimler büyük bir hezimetle ağır yenilgiye dönüştü!

Ak Parti hükümetlerinin başıboş köpekler, süresiz nafaka, aile mevzuatı, üniversite denklik sorunu, SGK mağduru çalışanlar, esnaf, 3600 ek gösterge alamayan memurlar, seyyanen zam oyunuyla kandırılan ve maaşına el konulan emekli memurlar, kamu taşeronları, belediye şirket işçileri, yardımcı hizmetler sınıfı gibi çok çeşitli alanlarda haklılığını ve mağduriyetini defalarca tescil ettiği, çözümünü için kesin vaatlerde bulunduğu, Sayın Cumhurbaşkanının bizzat kendisinden defalarca sadır olmuşken, karşılıksız çıkmaları yüzünden Vatandaşın hakkını savunacak ve hesap soracak bir yapı neden kurulmaz?

Siyasete ve kamu yönetimine kalitenin, tutarlılığının ve güvenin gelmesi için, makam sahipleri veya taliplileri de **“Yapacağını söyle, söylediğini yap!”** kuralına mutlaka uymalı, uymayanların hesabı sorulmalıdır!

EYT Mevzusu Neden Bu Kadar Karıştı?

1999 yılında AnaSol-M Hükümetinin çıkardığı 4447 sayılı kanundan sonra Türkiye'deki bütün çalışanların kaderi bir daha düzelmeyecek şekilde kötüleşen bir ivmeyle değişti. Halkın gözünü boyamak ve ikna edebilmek için reform gibi süslü kelimelerin arkasından her zaman mevcudu geriye düşüren negatif eksiltmeler ve hak kayıpları çıktı. Bu emek düşmanı, faiz ve sermaye dostu politikalar işçi, memur, esnaf, çiftçi, emekli fark etmeden bütün kesimleri hedefine koyarak ezmeye devam etti.

1999 yılında sadece emeklilik yaşı yükseltilmemiş, emeklilikte aylık bağlama oranları da düşürülmüştü. Türkiye'deki bütün Başbakanlar arasında gelmiş geçmiş en büyük emekçi dostu olan Merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın başında olduğu Fazilet Partisi bu zulüm yasasını Anayasa Mahkemesine taşıyarak yürütmesini kısmen durdurmuş ve 2002 yılında son şeklini alan haliyle kademeli yaş ve prim sistemine geçilmesini sağlayabilmişti. 2002 yılındaki düzenleme yaşın yanı sıra SSK primlerinde de 5000 üzerine 950 güne kadar ilaveler yapılmasına neden olmuştu.

Bugünlerde Hükümetin Meclise sunduğu yasa teklifinde reklam ile vaat edilenin aksine, sadece normal emeklilik yaşını 1999 öncesine çekmesi, kademeli prim sistemini iptal etmemesi, eski yasada 3600 gün sigorta ile kadınlarda 50 erkeklerde 55 yaşında hak tanınan kısmi emekliliği de geri vermemesi, aylık bağlama oranlarını 1999 öncesine getirmemesi, halkta büyük bir hayal kırıklığına ve kızgınlığa yol açtı. Çünkü bizzat sayın Bakanın ve parti temsilcilerinin ısrarla söylediği 5000 gün prim şartına istinaden eksiği olanlar kredi çekmiş, borca girmiş, kıymetli eşyalarını satmış ve SGK'ya doğum veya askerlik borçlanması adıyla ödemeler yapmıştı. Şimdi buna rağmen 5000 güne ilave çıkacak prim günlerini karşılamaları mümkün görülüyor. Zaten işsiz ve sıkıntı içinde bekleyen 240 bin EYT'li mağdura bir de işten çıkarılanlar ve borca girip bekleyenler de eklenince mağdur sayısında patlama yaşandı. Yapılan şey milletin duygularıyla alay etmeye döndü. Zaten lastik gibi uzatılan ve alt tarafı bir sayfalık kanun teklifi için aylardır ötelenen Meclis onayı yüzünden gerilen sinirler, yeni mağduriyetler yüzünden boşalma noktasına geldi.

Dünyada, çalışma süresi uzadıkça emeklilik maaşı düşürülen bizden daha garip bir sosyal güvenlik sistemi yoktur sanırım. Emekçilerin alınteriyle kazandığı maaşlarına hiç dokunamadan kesilen SGK ödemelerine karşılık, 2008 yılında yine reform etiketli zulüm düzenlemesi 5510 sayılı kanunla yapılan Aylık Maaş Oranları budaması o kadar yüksek oldu ki, bizzat kanunu çıkaran Hükümetin kendisi bile sosyal yardım seviyesine indirdiği bu maaşları ödemekten utanır hale geldiği için, seyyanen zam takviyesi yaparak en düşük emekli maaşını nihayetinde 5.500 TL seviyesinde tutturmaya başladı. Aslında seyyanen zam diye verdiği bir lütuf değil, aşırı kestiği aylıktan geriye bir miktar sus payı iadesi oldu.

EYT mevzusunun kardeş sorunlu akrabaları da var. Ayrıntılara giremesek de kısaca onları da anmış olalım:

1986'da çıkarılan staj ve çıraklık kanunu sonrasında stajyer öğrencilere yapılan yarı sigorta nitelikli sade sağlık sigortalarının, uzun süreli ölüm ve yaşlılık sigortası gibi işlem görmediği anlaşılınca, staj tarihi 1999 öncesi olduğu halde yok sayılanlar 2000 sonrası yaş hesabına tabi tutulduğundan, emeklilik yaşları bir anda 17 yıl fırlamış oldu. Onların talebi staj tarihinin sigorta başlangıcı sayılması ve gerekirse eksik kalan günler için prim borçlanma hakkının verilmesiydi. Bu arkadaşlara Staj Mağdurları diyoruz.

4447 sayılı kanunla emeklilik yaşı kadınlarda 58, erkeklerde 60'a yükseltildiği için işe yeni başlayanlar buna tabi oldu. 9 Eylül 1999 sonrası başlayanlar, sırf birkaç ay veya yıl farkı, hatta birkaç gün farkı yüzünden bu kadar yüksek bir yaş ilavesini haklı bulmuyor ve 1999 sonrası işe başlayanlar için de kademeli yaş sistemi getirilmesini talep ediyorlar. Bu arkadaşlara da 2000 sonrası Kademe Grubu diyoruz. Hatta kendi davaları için EMADDER adında dernek bile kurdular.

1999 öncesinde işçilerin boş veya uygunsuz kaldıkları dönemler de olabilir diye 25 yılda (erkekler) ödemeleri gerekli prim gün sayıları 5000 gün kabul edilmişti. Emekli Sandığına tabi devlet memurlarında iş güvencesi tam olduğu için tavizsiz 9.000 gün prim şartı konulmuştu. Çiftçi ve Esnaf olan tarım-ticaret ehli için işletilen Bağ-Kur'da ise tıpkı Emekli Sandığı mantığı ile, onlara her zaman para kazanan, zengin ve patron kişiler olduğu varsayımıyla yine tavizsiz 9.000 gün prim şartı konulmuştu. Ancak bugünlerde görüp duyacağınız gibi, çiftçi ve esnaf kesiminin büyük bir bölümü 9.000 gün prim ödeme imkanı bulamayan, borçlu veya eksik günlü kalmış durumda. Onlar da biz devlet miyiz

ki en ağır şartları dayatıyorsunuz, yanımızda çalışan işçilerden daha fakir günlerimiz, iflas hallerimiz de oluyor, bu kadar yüksek gün sayısı hiç adil değil diyorlar. Onların sendika yerine esnaf odaları var ama hemen hiçbir hayırları olmayıp tepelerinde yıllardır lüks ağalık yaşıyorlar. Yani Türkiye’de çiftçi ve esnaf Bağ-Kur’unun ne savunanı var, ne de hak arayanı. Bağ-Kur’lu vatandaşlarımız da ayrı bir mağdur grup oldu.

Kocaeli Gölcük Depremi sonrasında hizmet dışı kalan resmi kurumlar yüzünden Bağ-Kur tescili 9 Eylül 1999 sonrasında yapılanlar da hem Depremzede hem de geciken tescil mağdurları oldular ve EYT yasasından yararlanma imkanları kalmadı.

Kadınlarda sigorta öncesi doğum borçlanmasında bile haksızlıklar var. Hukukçu veya yurt dışında doktora yapan kadınlar şanslı ama diğerlerine bu hak tanınmıyor.

Nihayet başka bir mani veya kullanabilecekleri bahaneleri kalmaz ise, 28 Şubat 2023’de TBMM Genel Kuruluna EYT yasa teklifi gelecek inşAllah. Sayın Vekillerimizin ve hassaten İktidar partilerimizin dört gözle bekleyen EYT’li emekçi kardeşlerimizi daha fazla üzmeden 1999 öncesi haklarını eksiksiz iade etmelerini talep ediyor, en azından bu saatten sonra meseleyi siyaset üstü olarak değerlendirip kırdıkları kalpleri onarma fırsatı şeklinde kullanmalarını önemle tavsiye ediyoruz.